

Minister mente, kan man ikke være helt sikker paa, at ikke det Priseniveau, som efter Valutakrisen vil være til Stede i Europa og Verden, selv i Lande, der er vendt tilbage til den gamle Guldmaalestok, hvor Priseniveauet dog ligger for Engrosprisernes Vedkommende omkring 160 og for Detailprisernes omkring 190 med runde Tal — hvad der vel delvis skyldes enrigeligere Guld-mængde i Verden, et Forhold, som sandsynligvis vil vedblive, men som ogsaa skyldes en langt ringere Dækning for Seddelmængden i al Verdens Lande, hvilket maaske ikke vil vedblive —, vil bevirke en Tilbagegangs-krise, selv i Lande, der er naaet tilbage til Guldet. Imidlertid kan man jo ikke vide noget som helst derom. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil faa Ret i, at dette vil være een Gang for alle, og at man da vil være ude over det, men sikker derpaa kan man ikke være. Derimod er det sikre det forhaandenværende, de store Vanskeligheder, vi er inde i, og som jo ingenlunde er forbi endnu.

Forskellige Talere, hvoriblandt det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) og det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede), har sagt, at naar Arbejdsløsheds-kasserne ikke er i Stand til paa den gældende Lovs Grund at gennemgaa den Krise, vi nu er inde i, skyldes det manglende Forudseenhed fra deres Side, idet de kunde have opkrævet saa meget større Kontingenter og derved være blevet i Stand til ikke alene at udstrække den vedtægtsmæssige Understøttelse over et længere Tidsrum, men ogsaa den fortsatte Hjælp. Det kan godt siges at være rigtigt, og det er for saa vidt ogsaa rigtigt, men der er et *Men*, et meget alvorligt *Men* derved, nemlig at den Mangel paa Forudseenhed, som man nu fra visse Sider bebrejder Lederne af Arbejdsløsheds-kasserne, har de Herrer selv været behæftede med; thi den Valutakrise, vi nu er inde i, og som er den egentlig afgørende Aarsag til Arbejdsløsheden, har ikke været forudset af de Herrer, der nu i saa høj Grad bebrejder Arbejdsløsheds-kasserne deres Mangel paa Forudseenhed. De har selv været blinde for, hvad det vilde koste; de har troet, at det vilde strække sig over en længere Periode, de har selv i Loven truffet Bestemmelse om, at Kronen i 2 Aar skulde holdes nede paa ca. 70 Ø., og endnu er der kun gaaet godt et Aar. Jeg synes derfor ikke, at den Bebrejdelse med Rette kan rettes mod Arbejdsløsheds-kasserne. Naar Arbejderne er kommet i Forlegenhed, deler de Skæbne med saa mange andre i vort Samfund, men Forskellen paa Lønarbejderne og saa mange af de

andre er den, at de første ikke har saa stort økonomisk „Opskud“, for at bruge et Udtryk fra Sejladsen, at de kan løbe paa den Kraft, der er i dem, i længere Tid, de taber hurtigt Farten. Selv om Krisen maaske i Øjeblikket er lige saa haard for mange Landbrugere, industridrivende og Haandværkere, idet ogsaa de faktisk intet har, men maa leve paa Kreditten, kan de gøre det, fordi de gennem deres Ejendom eller selvstændige Virksomhed kan opnaa en vis Kredit til at staa Krisen igennem med, som Arbejderne i alt Fald ikke enkeltvis kan det, selv om de maaske i nogen Udstrækning kan gøre det gennem deres Organisationer. Vi ved jo, hvorledes den store Arbejdsmands-Arbejdsløsheds-kasse benytter en saadan Kredit, men det er ikke alle, der kan taale den. Derfor forekommer det mig, at det er velbegrundet at yde de 400 000 Kr. til de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, om hvilke Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen efter Undersøgelse af Forholdene og naturligvis paa sit Embedsansvar udtaler, at de i de sidste 2 Aar har opkrævet Medlemsbidrag i et saadant Omfang, at det maatte anses for at være tilstrækkeligt, hvis Deflationen havde faaet det lempelige og længere Forløb, som baade Regeringen og Rigsdagen mente, den vilde faa, paa det Tidspunkt, da de maatte lægge deres Budget. Jeg vil derfor anbefale, at vi yder dette Tilskud.

Om Tilskuddet nu vil kunne vedtages her i Rigsdagen eller ej, kan man jo ikke vide paa Forhaand. Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds stillede sig mere afvisende, end det forekommer mig, han er berettiget til efter den Stilling, det ærede Medlems Parti har taget til Deflationskrisen paa dens forskellige Stadier. Det kan heller ikke siges, at en Valutakrise af den voldsomme, næsten akutte, Karakter, som vi har været inde i det sidste halve Aar, har været forudset eller beregnet i den Krisehjælp, som Arbejdsløshedsloven har til Hensigt at yde. Det er ikke noget, som sker een Gang hvert Hundrede Aar, og naar der gaar saa lang Tid, har Menneskene glemt alle de Erfaringer, de tidligere har gjort, og gør de samme Fejl en Gang til. Forslaget kommer nu til os, vedtaget af Folketinget som et økonomisk Forslag om Tilskud fra Statskassen, og det har dog altid tidligere betydet noget for dette høje Ting. Det har aldrig, i hvert Fald ikke i mange Aar, været Skik i Landstinget pure at afvise et Forslag af en saadan Karakter, som er forelagt af den siddende, lovlige Regering og vedtaget af Folketinget. Det vilde være et